

Erdirinç Özdemir

- şiirler -

Yayın Tarihi:

03.01.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anımsamalar -1-

Çıkamaz bir hayata taşınırdı avuçlarımızda
Çoktandır yitip giden o sokak

Saklambaç aşklarda yaşlandı umutlarımız
Düşlerimiz sinemalarda bırakıldı
Ne kovboylardık, bisikletsiz
Yakasız açık bir yalnızlıktı oyunlarımız
Hepimiz ağaçlarda birer çeteydik

Eskice bir yağmurla başlardı hüznün
Ödalarımızdan çıkıp sokağa dağılırdı
Öğretilmezdi hüznün
Çünkü
Hüznün bizim harbi şarkımızdı

Çıkamaz bir hayata taşınırdı avuçlarımızda
Çoktandır yitip giden o sokak

20-Ocak-1982 İzmir

Erdoğan Özdemir

Anımsamalar -2-

İçimize sığmayan akşamların vazgeçilmez sevgilisiydi
Yirmi beş kuruşluk sinemalar

Onlardan öğrendik
İnce sızılı filmler oynamayı
Bazen kovboy olurduk ötemiz kızılderili
Konuk oyuncumuz Selda Hanım
" Selda Hanım pabucu yarım
Çık sokağa oynayalım "

Kimsesiz akşamlarda
Arabulucuydu yirmi beş kuruşluk sinemalar
' Son ' yazısıyla faytonlara atlar
Denize açılırdık

Maniki dünyanın serüvenleri atılırdı yaylarımızdan
Bıçkın delikanlılar sevdalı volta atar
Kibrit kutularında mektuplar gönderirlerdi
Kanaviçe elli sevgililerine

Yitirilmiş sinemaların
Eski sokalarında saklıdır çocukluğumuz
Selda Hanım çıkmıyor artık sokağa

Yaşanılan bir düş
Unutulan gökkuşağıdır
Yirmi beş kuruşluk sinemalar

17-Ağustos-1983 İzmir

Erdirinç Özdemir

Araklanmış Bir Hayattı Hayatı -1-

Genç yaşlıydı
Kaldırımlarda yürüyordu
Yok gibi

Sinemasız
Yemeksiz
Mumsuz

Çöl kimsesizliğine
Puslu saatlerine
Yürüyordu
Hayatın

Göğsünde
Kartona yazılmış
"Berduşum
Umut yok
Elli Kuruş"

Ben kartonsuz
Diğer yüzler yazısız
Tüm gölgeler
Çin sessizliği

Erdiņ Özdemir

Araklanmış Bir Hayattı Hayatı -2-

O gün
Sızılı bir havaydı

Yaşlılığın ağlarına sarınmış
Kaldırımında
Kaderiyle satranç oynuyordu
Geçerken
Elini açtı
"Evlat!
Bir dize! "

Çaresizce geri döndüm
"Size verebilecek
Ne bir şiir dizesi
Ne de bir sözüm var"
Eljyle omzuma dokundu
"Üzölme evlat
Bende var
Beni görmen
Bugüne kadar söylenmiş
En güzel sözdü"

Erdirinç Özdemir

Aşk Acil Değil!

Sabahın ilk saatleri
Güneş gözlerini açmış çiçekleniyor başlayan güne
İşe gidiyor güneşi unutan akşamlaşmış insanlar
Giysileri solmuş yürekleri yağmur dolu

Evlerin birinde bir nine takma dişleriyle gençliğini çiğniyor

Eksik düğmeli kadınlar kapatılmışlar odalara
Günün her saati cinsellik pazarlanıyor
Bir kadın biraz dalgın
Duvardaki fotoğrafa takılı kalmış gözü
Ne güzel kaydırac oynuyormuş çocukken

Simsarlar dört dağılmış aşka zar atıyorlar

Tamamı ıslanmamış günler ve sokaklar
Çantaların içine sinmiş imtiyazlı evraklar
Anahtarsız şarkılarla
Suçu yok masalarda patlatılıyor şampanyalar

Bütün köşelere kara eldivenli adamlar tünemiş

Geride ayak izlerini bırakan gün geceyi giyerken
Kendine yas ilan etmiş bir flüt çalıyor

Erdoğan Özdemir

Aşk Beklemesi

Uykusu kaçmış dünyanın saatlerinde
Harika bir tedirginliktir aşk

Uyuyunca dünya
Aşk biter
Düşler kalır

Bakiyesi yetersiz dünyanın saatlerinde
Harika bir bakışmadır aşk

Paris olunca dünya
Aşk biter
Sessiz bir mahalle kalır geriye

Sahibinden kiralık gezegen arayan dünyanın saatlerinde
Harika bir maceradır aşk

Yerini bulunca dünya
Aşk biter
Boşluk kalır geriye

Uykusu gelmiş dünyanın saatlerinde
Gelmeyecek sevgiliyi beklemek
Harika bir buluşmadır

Uyanınca dünya
Aşk biter
Beklemeler kalır

Erdoğan Özdemir

Aşk Makyajlı Bir Pokerdir

- Elim çok iyi
- Benim de
- Maça sevişmek!
- Gördüm
- Oyna,sıra sende
- Atacak kağıdım yok
- Uzun sürecek sevinci sür
- Ya lazım olursa?
- Hiç söylemediğini sür
- Onu sen oynadın
- Kupa hüznü oyna
- Erken değil mi?
- Maça sevişmek?
- Gördüm
- Demek buharlaşan yüzünü attın
- Elim öyle
- Kendimi sürüyorum,rest!
- Rölans...
 - Kırmızı bir mendil
 - Kırmızı bir yara bandı
 - Kırmızı bir akşam yemeği
- Bekliyorum
- Ben oynamıyorum
- Kaybettin
- Sen de
- Anlıyorum
- Hoşça kal

Erdoğan Özdemir

Ben Sana Git Dedim Kaç Demedim

Cumartesiyle yer değiştirmek isteyen
Çarşamba günüydü

Portakal renkli yüzü
Görmeyen gözleri
Gelmeyeceği bekleyen düşleriyle
Gülümsedi bize
Çok sızılı
Unutulan kadın

Beyaz şemsiyesini açıp
Gözlerinde taşıdığı keman solosuyla
Bir Turgut Uyar ezgisi sundu
"İsterse otuzbeşbin keman olsun
Artık nasıl anlatabilir bu yalnızlığı"

Sen artık gitmeliydin

Beyaz şemsiyesi elinde
"Püf" temalı
Pandomim gösterisine geçti
- Uzaklarda bir sevgilim var
Yüzünün coğrafyasını hiç değiştirmede
Adı Katmandu
Sevgilim
Büyümeyi öğrenen bir rüzgarla
Geleceğim sana

Kapattı şemsiyesini
- Hayatım
Sessizliğin gümüşten perdesinde geçti
Hiç terk etmedim kendimi

Ben sana git dedim kaç demedim

Erdirç Özdemir

Beş Dakika Ara

Neydi binaltıyüz kırk yılı
Ya da üçbindörtyüzaltmışiki
İşte birdenbire oluşan ansızlık
Kaçalım
Vardığımızda kaçacağımız yere

Erdoğan Özdemir

Bir Islık Sesiyle

Savaşta ölünce çocuklar
Oyuncakların çığlıklarıyla
Canlanır fotoğrafları
Canlanıp
Bir ıslık sesiyle
Sokaklara koşarlar
Yarıda kalan oyunlarına
Çocuklar.

Erdoğan Özdemir

Bob Artık Yok

-Bob'ın anısına-

Hiçbir yerli
Ve kızılderili de olmayan
Hollywood filmlerini aşan bir maceranın peşinde
Ağaçtan portakal toplayan kız için
Uzak ülkelere giden hayalci-gerçekçi
Bob artık yok.

Gözlerinin penceresinde Reyhan
Ekranda Rocky filmi
Elinde bir kadeh rakı
Tabağında Jaws filminin müziği

Deniz gözlüğüyle yaşamın ormanına dalan
Shakespeare'in oyunlarında
John Wayne'i başarıyla canlandıran
Üç silahşörlerin flöresi
Sessiz Amerikalı artık yok.

Akvaryumdaki kalabalık yanı başımda
Perdeler açılıyor ve kapanıyor
Penceredeki Reyhan orada duruyor
Fonda Jaws müziği yerli yerinde
Ben elimde kalem buradayım

Ama
Bob artık yok.

Erdoğan Özdemir

Bozulmuş Folklor

Kafeteryalarda aranıyor seviler
Kendi kendine dövünen şarkıların ezgilerinde
Oysa çok yakınlarda pençeler fidanları koparıyor

Tuhaf alışkanlıkları olan kadın
Yemek yiyor bir adamla
Birazdan vücudunu yedirecek
Adamın bıyıkları sulanmış
Ama vakitsiz bir kol saatidir geçen zamanlar

Usanık bir manken vitrinde sırtıyor
Kayıtsız giysinin çizgileri kırışmış üstünde

Artık bütün adresler kıyıya çekiliyor

Erdoğan Özdemir

Buğulu Ayna

Peru'da bir perondayım
İçimde buğulu ayna
Eğilip
Bakınca aynanın buğusuna
Dostoyevski beliriyor
Romanlarının terini silerken

Köşede Kafka
Aynanın sırında yarattığı karaizm
"Hiçbir şey, yalnız görüntü, başka hiçbir şey,
tam bir unutuş." dizesini yudumluyor

Gelince kara tren
Silinir ayna
Kalır içimde buğusu

Erdoğan Özdemir

Deniz Karaya Ayak Bastı - şiir öykü -

Kapı açıldı
Bazıları içeri giremedi

Ağzını açmış gecenin
Labirentlerinde
Akmayan hayatlarıyla
Ayaktaydılar
Ayakta, değişmeyen tuhaf düşler

- Evini bulamayan bir tren
- Satranç oynamayı unutan karga
- Bisikletle gezinmeyi seven atlar
- Düşleriyle kayak yapan bir kalem
- Saçları uzamış vesikalık fotoğraflar

Onlar
Hiç seyahat etmeyen kulaklarıyla
Şanki hayatın nöbetçi eczanesiydiler
Öseler yalnızlıkları bile duymazdı

İşte o an
Tam o an
Köpüren dalgalarıyla
Deniz karaya ayak bastı

Maraton kazanmış atlet gibi
Yorgun bir sevinçle
Kucaklaştılar

Şehrin bütün ışıkları yeşile dönüştü

Deniz onları lokantaya götürdü önce
Mavi yolculuğun serin sularında yol alırken hayat
Sinemaya gittiler
Palyaçobalıklarıyla Lunapark şenliği
Martılar, beyaz uçurtmalar

Aynaya bakmadan geçen
Sayfaları karışmış yılların ardından
Öylesine mutluydular ki
Ahtapotun kollarında yakamoz uykuya daldılar

Kapı açıldı
Bazıları içeri giremedi

Çok yaşlı yeni doğmuş kelebekler
Düşündüler
" Kazın ayağı öyle değil "
Rengarenk şarkılarıyla
Kapıyı bekleyen akbabaların üstüne çöktüler
Çekilirken akbabalar birer birer

Yüzotuzaltı yıl susmuş bir mızıka
Yeniden çalmaya başlıyor

Erdoğan Özdemir

Devenin Belini Çökerten Son Saman Çöpü

Çökertince belini son saman çöpü
Şaşırmadı
Anlamaya çalıştı
Birden
Tutkallaşan düşüncelerinde
Tutkallaşan görüntüler oluştu
Sokakların kralı
Harita yüzlü genç bir kaptanı gördü
Denizlere açılmayan, kendisi gibi
Oysa,
Sözcükleri yaralayan
Yaralı sözcüklerden
Kendine hayatlar kuranlardan değildi.
Beraber ve solo şarkılarda
Birbirini tanımayanlar gibi yaşamıştı hayatı.
"Siz sıradakiler" denmişti hep ona,
"Yaşamımızda münhal bir pozisyon olmadığı için
Lütfen bekleyiniz" denmişti.

Acısı beyniyle tokalaştığında
Yere çöktü
Rüzgarın havaya uçurduğu
Son saman çöpünü gördü.

Deve kimseye kin tutmadı
Saman da.

Erdoğan Özdemir

Dracula - şiir film -

Ürpererek korkulara uyanır
Zimparalanmış ruhunun karanlıklarından
Kendini görür düşlerinde
Mezarlarda su satıyorken

Pıhtılaşıp beyninin koridorlarında
Şatonun dışında dolaşıp karıncaların sesleri.
Başkasız bir hayattı hiç günleri
Karanlık yağarken hiç hayatına

Uyanınca soluk gözleriyle
Örümcek ağına düşmüş sineği gördü
Sinek hep habersizdi örümcek ağından
Şaşkınlıkla
Dans eder gibi
Çırpınıp bilinçsizce baktı.
Ağının kapısını kapatan örümcek
Dansın bittiğini bildirmeye gelmişti
Alkışlarla

Dracula görmek istemiyordu
Ölümcül dansın sonunu
Oysa ne çok görmek istiyordu
Hiç göremediği
Günüşiğini

Çaresizce
Başladı aynı oyunu oynamaya
Kimsesiz yalnızlığıyla
-Yazı mı, tura mı?
Havadayken para tura
Düşerken para kader

Sonra düşündü
Neydi hayatında hiç düşünmediği?

Yolda kalmış bir arabayı
Üç beş kişinin itmesi?

Kendisiyle saklambaç oynayan bir kaplan?

Köpekbalığının ayıyı ısırması?
Ayının ağlaması?

Kral Aslanın
İş ve İşçi Bulma Kurumu'na müracaatı?

Et bekleyen kediye leblebi verilmesi?

İlk kez hiç düşünmediği
Düşündüğü şeylere
Acılaşıp gülümsedi

Birden
Sızlayan paslanmış takma dişleriyle
Boğuldu ağlamalara
Dökülürken ağızından dişleri
Buz gibi çatırdadı içi, çatırdadı ayna

Çıkarıp üstünden pelerini
Üsulca astı takılı duran hayatına
Kapandı açıldı şatonun bütün kilitleri
Ve
Uzanıp masasındaki süte
Süte kendini içirdi.

Çok yıllar sonra
Şokaklarda yaşayan bir adam
Dracula'nın notlarını yazdığı
Bir kağıt bulur sokakta.
Ve uyurken yastık yapar kendine
Yastık not kağıtta şunlar yazılıdır:
"Hayatım, boş bir bardakta su satmaktı"
"Korkarken, korkulan biriydim"

Erdoğan Özdemir

Eldivensiz Bir Aşk ve Karşınızda Sihirbaz Kobra

Yirmisekiz Ocak, tanışma
Onsekiz Haziran, kopuş
Onüç Temmuz, kayboluş
İki Eylül... boşluk

Işık, hareket, kamera!
Hayatın setlerinde tansiyon çok yüksek.

Uyanıp gözlerinin içindeki evinden
Mır deyip, mırıldanmaya başladı Sihirbaz Kobra.
Üşümüş rüzgarlara elbise giydiren
Çıkamaz sokakları gezdiren
Rüyalarındaki aşkı gerçek gibi
Gerçek aşkı rüya gibi yaşayan
Karşılaşmamış aşkların hüznünü yüzünde taşıyan.

Biten şeylerin gölgesini atıyor poşetine
Mazisini atıp kuş çıkarıyor;
Hayat ve iş arkadaşı

Sordu kuşa:
- Nedir hayat gösterisinin sırrı?
Sessizce mırıldandı kuş:
- Sır:
Anlamadığında var
Anladığında yok
Şır:
Öğrendiğinde kayboluyorsun
Sir:
Onun öyle olduğunu bildiğin halde

Çayını yudumladı Sihirbaz Kobra
- Ama bak şair boşluk diyor
Kuş:
- Şair eldivensiz bir aşkı atıyor poşetine
Ona boşluk çıkıyor

Sihirbaz Kobra kuşu koydu poşetine
Onsekiz Haziran'ı
Hayatın setlerini
Yüzündeki hüznü koydu
Şairin boşluğunu da koyup
Mır deyip, mırıldanmaya başladı.

Erdoğan Özdemir

Eski

Terk edilmiş
Boş odada bir fotoğraf
Ve ayna
Sahiplerinin onları unuttuğu,
Hiç görülmemenin küflenmiş haliyle
Yıllardır kilitli kalmış sessizliği açıyorlar

-Gelmediler, gelmeyecekler
-Haklısın, dedi ayna
Tüm zamanlar ve yaşananlar buharlaştı
Hüzünler, sevinçler, yüzler silindi
Ama hepsi bende, içimde
Senin gerçeğini biliyorum
-Fotoğraf olmayan halim yaşıyor mudur acaba?
-Çok yaşlandı ve seni unuttu
Yüzyıllardır hep böyle oluyor, gördüm
Birileri hayatımıza giriyor ve gidiyor

İslanmış gözleriyle baktı fotoğraf

-Bu bir oyun, diye gülümsedi ayna
Yaşananlar bir oyun
Hayat bir oyun
Oysa
Bir çoban salatanın varlığı yetiyordu bize
Su içmenin keyfi, çayın demi
Yürümler ne güzeldi
Dertler yan cebe koyulacak kadardı
Zor kolaydı
Kolay zordu
"İçten olarak herkes mutluluğu isteseydi,
mutluluk olurdu, hem de hemen."
Kafanın içinde yüzen kayığı kaybetme

Ve
İtalyan Kapriçyo'yu çıkardı içinden ayna
Buzlu limonlu çay eşliğinde
unutulduklarını unutmayıp
Renkli müzikal düşlere daldılar

Hayatın bazı anlarında
Düşündüğün değil
Düşlerindir hayat

Erdoğan Özdemir

Gitmeden Önce

1

Yalnızlığın çıt sesi adlı gardasın
Elinde taşınmaktan usanmış bavulun
Gidiyorsun
Başka bir aşka naklini yaptırdın çünkü

2

Seni ben mi seviyordum
Sözcüklerim mi
Belki
Biz susmalıydık
Sözcüklerimiz sevişmeliydi

Yüzünde renkli mimikler
Bavulunda sevinç mizansenleri
Gidiyorsun

3

Her ayrılık biraz çıt sesidir
Bir gün biter
Bir bira biter
Bir gömlek biter
Aşk biter

Ben yalnızlığın bültenlerine düşerken...

Erdoğan Özdemir

Gülüſten Őir Yapmak

- Esra'nın gülüſüne -

Sabahın gözleri Şiire açılınca
Paris'ten gülüſün duyuldu
İkinci dizede

Gölgesi kalan bir anı vardı
Jacques Prévert yazılı masada
Trompet sesi Şiire giriş yaptı
Altıncı dizede
Sonra
Flüt sesi
Tren sesi
Küpelerinle uyumlu sesin
Meksika'ya gitmek istedi
Gittin
Gülüſünü gösteren levhalarsa
Meksika'ya değil
Yeni Zelanda'ya gittiğini söylüyordu

Acelesiz bir hayat
Kullanılmamıſ yalnızlık
Kader sözünün r harfi vardı Şiirde
Ve sen
Bir romanın 137. sayfasında kalınca
Tamamlandı Şiir

Hiçbir ayna görmedi
Ama
Bütün Şiir
Basmane'nin bir çıkmaz sokağında
Başladı
Ve
Bitti

Erdiñ Özdemir

Hayal Kuvvetleri

İzmir'de
Konak alanındayım
Gökyüzünde pırıl pırıl güvercinler
Kol saatimde telaşsız bir keyif

Bir resim bir fotoğraf
Olmanın ötesinde
Çok düşleri olan Saat Kulesi
Baktım
Yerinde yok
Denizin mutlu sesiyle
Saat Kulesi vapura binmiş
Karşıyaka'ya gidiyor
Kol saatimde tatlı bir şaşkınlık

Başıma konan bir güvercin
Fısıldadı
-Bu da bir şey mi?
Bazen Kadifekale'ye çıkıp
Konak alanına bakıyor

Sesli gölgeler arasından
Sessizce Kordon'a yürüdüm
Kol saatimde martılar

Erdoğan Özdemir

Hayatın Bazı Anlarında

1968 yılıydı
Dünya esrikti

Avangard ve absürd
Birlikte otostop yapıyordu
Sözcüklerinde bitmezliğin felsefesi
Ellerinde kendini çoğaltan çiçekler

Dünyanın tüm düş istasyonlarında buluştuk
bir öğle vakti

Ve
Güneş elimizden su içti
Gökkuşağını giyindik

Güzeldi
Evet
Çok güzeldi

Erdoğan Özdemir

Hiçbir Yerde Bir Yer

Önce, kendi gözlerine bakan
Yalnızlık tablosu vardı
Tozlanmış gözlerini kırıştırdınca
Tarih döküldü yere
Mitolojiler, düşler
Açlıklar, azalmalar
Sayılar, harfler, yazılamayanlar
Sanat, bilinç
Tüm roman kahramanları döküldü
Her yerde neydi hiç bilinmeyen kırıntıları
Yalnızlık hep oradaydı

Tarihler puslanıp geçti
İnsanlar, aşklar, aşksızlıklar
Çiğlikler geçti
Yalnızlıkla

Tablonun yüzü unutulmuş bir sokağında
Yalnızlık
Sıkılırken yalnızlığından
Kimsesizlik dikilir karşısına
Yalnızlığın tozlanmış kirpiklerine bakarak gülümser:
- " İnsan bazen karaya çıktığını sandığı yerde karaya oturur."

Yalnızken ne iyiydi diye düşündü yalnızlık
Olmayan keyifleri ne güzelmiş oysa

Çağlar boyunca aynı bünyede yaşarlarken
Bir süre daha görüşmemek üzere
Ayrılırlar.

Erdoğan Özdemir

Hiroşima

Birden boşluğa bıraktılar
Yüzlerini hiç görmedi
Siyah çığlıklar duyuldu Hiroşima'dan

Kuşlar Önce sustu
Sonra küstü

Düşerken zamanın haritasında
Parmağı dayayıp boşluğa
Son sözünü yazdı
Gökyüzünde asılı kalsın diye
-Hepinizden özür dilerim

Erdoğan Özdemir

İhmaller Ansiklopedisi

Afife Jale

Hayatı boyunca perdenin arkasındaydı
Üstünde kimsesizliğin buğulu kostümü
Kalbinde çiçek açan replikler
Düşler Kabaresine çıkmayı bekledi
Açılmadı ki hiç perde

Ülke kaderi temalı bir oyundu hayatı
Seyircisiz,alkışsız
Birinci perde sonsuzluğun camsız penceresi
İkinci perde kayboluş
Üçüncü perde unutuluş

Boşluğun salıncağında
En güzel rolünü ölünce oynadı Afife Jale
Ölerek direndi
Sevildi,alkışlandı
İhmaller ansiklopedisinin sayfalarına karıştı

Bir gün
Birikmiş bir gün
Hayatın perdesini aralayıp
Yüz gram şiir bırakmalı
Düşler kabaresine

Heba edilmiş hayatlar için
Her gün yüz gram şiir
Reçetesiz

Erdoğan Özdemir

İmgeye Övgü

Dün gece gölgemle karşılaştım
Bakıştık
Güneş çekilip mesaimiz bitince
Ayrı hayatlarımız başlar

Erişilmez cam vücutlu bir kız sevmiş
Gölgem - Takıl peşime gidelim ona
Ben - İşin çok zor
O kızlara ben de çok gönül düşürdüm
Bir türlü şiirimi giyinmediler

Başını eğip hüznünlendi
Gölgem - Anlıyorum

Ve giderken gölgem
Elli altı lira borç verdi bana
Çok sevindim

Erdoğan Özdemir

İstirahat- şiir fotoğraf -

Bir sandalye
Başka bir sandalyede
oturuyor

Erdoğan Özdemir

Kader Kısmet - Jacques Prévert için -

Dilek tahtasında tavşan
Yaşam tahtasında patron
Tavşan ağızıyla niyet çekiyor
"Neler gelir başa neler"
Patron paraları sayıyor

Tersyüz olunca işler...

Dilek tahtasında patron
Yaşam tahtasında tavşan
Patron ağızıyla niyet çekiyor
"Neler geldi başıma neler"
Tavşan havuç yiyor.

Erdoğan Özdemir

Kafada Kafasızlık

Ey çekirge
Bir sığra
İki sığra
Üçü atla, dört sığra
Hiç görmediğin yerlere sığra

Suskun ağaçların yapraklarında
Gezgin rüzgarların
Sevinç çiçekleriyle dansına katıl
Eğitimli kuşların kanatlarında
Mavi yolculuk yap
Yağmurlaşan bulutlarla
Bir taşla hiçbir kuş
Şarkısını söyle

Sessiz maceralar yolculuğunda
Hayatın dolaşan notlarını
Kararlı hayallerini
Hep yanında taşı
Güldüğünde
Saatine bakıp mutsuz olma
Hayatın açık büfesinde
Kapalı büfe sıkıntısı yaşama

Ey çekirge
Artık trenlerin de kaçtığı
Tuzaklarla dolu bu dünyada
Kafada kafasızlık yapma

Bir sığra
İki sığra
Üçü atla
Sonsuzluğa sığra

Erdoğan Özdemir

Karaağaçlı İbrahim ve Shakespeare

Yorgun kentin son perde sokaklarında
Bir varmış... kalaycılar tüymüş
Malacılar çok sakin... yok telaş.

Bizim İbrahim
Yan yan tam afili yürür.
Gözleri yalnız geceleri gören bir martıyla
Gazoz içerler A.Gandalf marketten.
Çünkü, Salı gününün şemsiyesi yoktur.

Hindistan'da karnı ağrıyor bir ineğin,
Şarkıcı Dalida intihar etmiş,
Şambali yiyen Kaptan Ahab
buna çok darılmış.
Yok artık pasaport Beyaz Balina'ya
Ne çok karalı bir talih.

Arılarla otostop yapıyorken
Malacıların yok telaşındaki harç
Patladı kulaklarında Shakespeare' in
Durdu kafasındaki büyüyen gemi
Uğuldadı bulutların derinliği
Bir şarkı olup yağdı:
Bir kartal bir hayatı reddeder,
Sonra hep o hayatı ister.
Anladı Shakespeare;
bisikletsiz bir aşk kaçıyor.

Çorapları hiç eskimeyen
ey sonsuzluğa tünemiş Hayat!
Nasılsın?

Erdoğan Özdemir

Köpüklü Hüzün

Seni son kez
Vapur iskelesinde görmüştüm
Üstünde bir türlü alışamadığım
Manton vardı
Göz göze gelince
Önce anılar geçti gözlerinden
Sonra bulutlar ve yağmur
Ama vapura binmezlik etmedin

İzmir- Siyah Beyaz Bir Film

Erdoğan Özdemir

Kristal Düşler

Akvaryum düşlü bir gecede
Kafamın içinde yüzen kayıkla yol alarak
Tül esintili sislerin arasından
Ve
Düşlerimden tuttuğum gibi
Madam Bovary'yi
Şiirime getirdim

Madam Bovary telaşlıca şaşkındı
- Beni niye kaçırdınız?
- Yirmi şehirde birden ağlıyordunuz
Siz ve sizler
Tragedyanın bütün harflerini yaşadınız
Benim şiirimde mutlu olursunuz aziz madam
Çünkü siz bütün kadınlardan daha gerçeksiniz
Hem benim şiirimde dondurma da yiyebilirsiniz

Madam Bovary çaresizce gülümsedi
- Çok ülkede çok şiirde yaşadım
Her yeni şiirde kurtulduğumu sandım
Ama
Her kurtuluşum yeni bir kurtuluşu aradı

- Biliyorum
Düşleriniz kuyulu karanlığın sonsuzluğuna düşüyordu
Yüzünüzün sayfaları
Hayatın tutkallaşmış kapılarında kalıyor
Sararıyordu
Zımparalanmış ruhunuzun sayfalarını
Çiçeklendirmek istedim

Şiirimdeki sözcükler
Madam Bovary'yi ağırlamaktan mutluydu
Masamdaki kaleme göz kırptı
Ve tüm sözcüklere dokundu Madam Bovary
Çok ülkeli ülkesiz
Yakamoz yüzlü kadın
Hayatın parıldayan düşünüyü yaşadı bir an
Çocukluğuna bulutlarla kaydırarak oynamayı ekledi

Uzun süren bir sessizlikten ve
İç konuşmalardan sonra
Sonsuzluğun kısılmış gözlerine bakarak
"Gitmeliyim" dedi Madam Bovary
Sözcüklerimden bir damla yaş süzüldü yere

- Şiirinizde buluşmak güzeldi
Gecenin sayfasında hoş bir anı olarak kalsın
Gitmeliyim
Flaubert'e dönmeliyim
Bensiz yapamıyor

- Anlıyorum
Kayıgımı kullanabilirsiniz

Madam Bovary'nin dalgın sızıları dinmişti
- Benim de kafamın içinde yüzen bir kayık var

Düşlerinden tuttuğu gibi kayığına binerken
Elbisesinden bir damla gözyaşı düştü suya

Bana ve sözcüklerime son kez dönüp baktığında
Hiçbir yerde bir yerdeydi artık

Gitmeliyim

Elveda ey şair
Elveda

Erdoğan Özdemir

Kuş Biliyor -1-

Bir ağaç
Kuş bekliyor

Dalında bir kedi
Kuş bekliyor

Yan dalda
Cesare Pavese
Kuş bekliyor

Karşı dalda
Bir yılan
Kuş beklemekten yorgun
Uykuya dalmış

Erdirç Özdemir

Kuş Biliyor -2-

Bir orman
Dallarında bir piyano
Tuşlarında sözcükler
Kuş bekliyor

Ormanın derin okyanuslarında
Yirmibeş kuruşluk sinemalar
Kuş bekliyor

Farklı bir dalın yapraklarında
Bavulsuz bir aşk
Kuş bekliyor

Kare bir dalda
Sodyumun simgesi nedir
Kuş bekliyor

Ağağların tepesinde
Can Yücel
Kuş beklemekten yorulup
Uykuya dalmış

Erdirę Özdemir

Loş Şarkılar

-Şükriye Özdemir için-

Suskun kentin
Ütüsüz caddelerinde
Gözleri görmekten körleşen bir kadın
Yaşı, bir ağacın yapraklarından çok,
Gölgesi paçasına yapışmış
Loş şarkılar söylüyor

Aşk Bitince Tango Başlar

-Ahh,
Kimsenin hiç kimsesi yok
Öyle bir ülke ki,
İnsanları farklı olsa da
Saatleri hep aynı zamanı gösteriyor.

Mabel sakızlı zamanlarda
Bir genç kadın varmış
Bir de çocuğu
Götürmüş çocuğunu kunduracıya
İş öğrensin
İşi öğrensin diye
Sonra üçü de kaybolmuş.

Gölgesiyle dans ederek...

-Ah, ah, ah
Yıllardır anahtarım yok
Bana gelmeyin
Gelmeyin
Evin içinde otobüs var.

Gözleri görmemekten körleşen seyirciler...

-Ah,
Geceleri mesaiye kalan bir karabatak
Suya dalıyor
Hava soğuk, yağmurlu
Sokaklarda çocuk yok
Yaşlı baloncu
Balon satamazsa
Karabatak
Suyun üstüne çıkmak istemiyor.

Susup
Etrafi süzdü
Loş şarkılarını cebine doldurup
Bir mum yaktı.
Aydınlanan yüzünün çizgilerinde
Su akıyor.

Şuskun kentin
Ütüsüz caddelerinde
Çoğalarak ırmağa dönüşen
Şu akıyor
Suyun üstünde masa
Masada bir bardak limonlu çay
Ve sandalyede bir adam
Sol koluyla konuşuyorken

Çölde bir piyano
Ney çalıyor.

Erdirinç Özdemir

Mantolu Vapur

Bir abi şair Ece Ayhan
Kantocu Peruz'u soruyor

Otostop yapan Beyaz Balina
Kaptan Ahab'ı arıyor

Makyajsız bir Perşembe günü
Gölge kafede karşılaşırlar

" Hayatın tali yolları
buluşturdu bizi " der abi şair
" Bu yüzden " der Beyaz Balina
" Mavi okyanus akar
çocukların gözlerinden
kentlerin sokaklarına "
" Evet " der abi şair gülerek
" Duygularını yitirmemiş kayıklarla
karada yüzerdik biz "

Sonra
Dondurma söylediler kendilerine

Derken
Üçüncü masada biri
Kuytu sokakların
Gece gündüz üç pantolon giyen adamı
Ağladığında hep bir gözünden yaşlar akan
Eliyle hep boşluğa bir şeyler yazan
" Ah, erken düşen yapraklar " diyen

" Gitmemiz gerekiyor " dedi abi şair
" Anlıyorum " dedi Beyaz Balina
Hesabı birlikte ödeyip
Çocukların hüzünlü bakışlarıyla
Mantolu vapura binmek üzere yola çıktılar

Uzaklarda
Bir tekerlekli sandalye, abisiz
Artık
Ne taşımak üstünde kimseyi
Ne su içmek istiyor

Erdoğan Özdemir

Ne

Yalnızlığın kalabalığını seviyorum

Erdirinç Özdemir

Neydi Hiç Bilinmeyen

Hiçbir radara yakalanmayan ayışığı
Aydınlatıyordu park sakini Tefvik Abi'yi

Gerilmiş bir tarih sarkıyordu
Şehirlerin badanalı duvarlarından
Öteller kapalı parklar açıldı
Trenlerin gittiğı yere
Elbisesi eskimiş istasyonlar da gidiyordu

Neydi hiç bilinmeyen

Trapezci grafiker Tefvik Abi
İğne deliğinden geçmeyi düşleyen bir apartman
Düşlüyordu
Kalemi kırılmış sakalına tutup
Çölde sörf çiziyordu
Yüzünün bir yanında gemi
Bir yanında ben

Kalbi durduğunda
Otobüse binen bir adamdı

Ömrünün son gençlik günlerinde
Şiir dinleyen avare bir kediyle
Ayakkabısını değiştirip
Gökyüzüne koşuyordu
Badanalı duvarlarda

Şanssız şanslı Tefvik Abi
Masalsı yüzü
Karıncalarla yaptığı kesme şeker yarışıyla
Parktaki odasında yorgun Tefvik Abi
Uyudu, kimse uyandırmadı.

Neydi hiç bilinmeyen

Erдің Özdemir

Not

Takmış koluna sevgiliyi
Keyifler gıcır mı gıcır

Vay benim ince sızılarım

15 Ağustos 1976 - Kuşadası

Erdoğan Özdemir

Salı Gününün Şemsiyesi Yoktur

Her şairin, şiir geleneğimizden ve yazınsal akımlardan etkilendiğini düşünüyorum. Şiirime ilişkin düşüncelerimi anlatırken, dünyaya ve kendime bakışımı da anlatmış olacağım.

Şiirimde, birçok şairde olduğu gibi, bir durumdan yola çıkarım. Yola çıktığım durumun merkezinde insan vardır. Şiirimdeki insan acı çeken - en azından acı çekmesini bilen ve acılarına ironik yaklaşabilen - hayatın küçük zorluklarını büyük bir tehlike olarak yaşayan, hayatı seven, hayatın ona getirdiği sıralamayı kabul eden insandır.

Yola çıktığım durum ve vardığım durum arasındaki ilişki benim için önemlidir. Çünkü bu ikisi arasındaki anlam ilişkisi hayatın özetidir bir bakıma. Burada yaşama kendi gözlerimle tuttuğum aynanın bir yansıması vardır; yaşanan bir sorunun sonunda başka bir sorun vardır. Ve hayatın özeti dediğim şey, bu ikinci sorunla ortaya çıkan şeydir. Örneğin "Dracula" adlı şiirimde, kedinin et beklemesi bir durumdur ve bir sorundur. Ama et bekleyen kediye leblebi verilmesi benim açımdan, görünenin, körleşme yaşamadan farkına varmamızı sağlayan, dünyayı tarihsel ve toplumsal açıdan tanımlayan bir durumdur.

Günlük yaşamda hiç bir araya gelmemiş, birbirini hiç tanımayan sözcüklerin buluşması beni mutlu eder. Bu ilk bakışta kolay gibi görünebilir oysa hiç de öyle değildir. Bir araya gelen bu iki sözcüğün oluşturduğu anlam, oluşturduğu durum şiirin içeriğine uygun olmalıdır.

Eğer bu anlamlı buluşma gerçekleşiyorsa, benim için şiir yolunda yürüyor demektir ve ben bu iki sözcüğü "Mantolu Vapur" şiirimde olduğu gibi bir kafeteryada buluşturup, onlara dondurma yedirmenin hazzını yaşarım.

Benim şiirim yüksek sesle okunacak bir şiir değildir diye düşünüyorum. İçinizden, sessizce, kerelerce okuyacağınıza söz vermelisiniz.

Çünkü Salı gününün şemsiyesi yoktur...

Erdoğan Özdemir

Savaşın Ortasında Dili Tutulmuş Bir Kedi

Savaşın ortasında...
Susamıştı
Susuzdu
Su dolmuş miğferden su içti
Gözyaşları sudaki yüzüne damladı
Yorulmuştu
Yorgundu
Eşi kaybolmuş postalın içine girip uyudu

Savaş sonrasında...
Kuş avlamayı bıraktı
Günlük tuttu
Kuşların kanatlarında getirdiği pastayı yedi
Fareyle şakalaşıp
Kelebeklerin dansına katıldı

Karların eridiği bir gün
Yanında bir kemancıyla
Siyah renkli faytona zıplayıp
Gitti

O,kafasında şiir dolaşan ilk kediydi

Erdoğan Özdemir

Son Yazlık Sinemanın Veda Galası

- Hasan Bükte1 için -

Hayatın sessizleşmiş bir gecesinde
Beyazperdeyi araladı Sinema Abi
Filmlerin tüm siluetleri
Son kez oradaydı

Perdeden çıkıp hayatımıza karışmış bütün kahramanlar
Kuş bakışlı makinist
Okumadığı kitaplardan etkilenen gazozcu
Oradaydı

Sinema Abi
İzlemezdi
İçine girerdi filmin
Senaristin unuttuğu adam olurdu
Ve
Yer değiştirirdi gerçek
Sinema Abi mi gerçektir artık
Yoksa Clark Gable mı?

Arşivindeki siluetler
Fotoğraf albümüdür onun
İlk sayfası renkli sinemaskop
Son sayfası siyah-beyaz

Galaya katılan siluetler
Son kez geçerken perdeden
İnce bir yağ süzülüyor Sinema Abi'nin gözlerinden
Mavi bir su oluyor gözyaşı perdede
Sinema Abi'yi alıp uzak ülkelere götürüyor

Ve
Son yazlık sinema
Hüzünlü
Yıkılacağını anlıyor

Erdoğan Özdemir

Sus

Yağmur yağıyor
Penceresiz biri
Perdelerini açıp
Seviniyor

Erdoğan Özdemir

Şahsi Kaderli Hayatlar

Sis yüzlü bir akşamda
Akvaryum balıkları gibiyizdir
Artık
Hiç yer değiştirmeyen hayatlarımızla

Kırışmış mazimizi ütülemek
Boşunadır
Geçmişin çizgisi ütü tutmaz
Sevgilinin yüzünde başka aşklar özlenmiştir

İçimizde
Mizansensiz bir orman kalır
Başladığı dizayle biter hayat
Sis yüzlü bir akşamda

Erdoğan Özdemir

Œir Çok Harfli Bir Sözcüktür

Duvar saati
Sabahın ilk ışıklarıyla
Duvardan atlayıp
Kaçtı

Geri dönüp bakınca
Göz kırptı duvar saate

Bir hüzün yakışmasıyla
Uzaklaşırken saat
Bütün dünya saatleri
Tatlı bir sevinci gösteriyordu

Erdoğan Özdemir

Œir Hayatı Telafi Eder

KuŒlar Œir yazmaz her zaman
Bazen
Haber getirirler Œirden
Kanatlarında bir Edip Cansever dizesiyle
"Sana söylüyorum yalnız
Ö ben ki her türlü bakıŒların tarihini
Öğrendim gözlerini hiç deęiŒtirmeyen bir kaptandan"
Œir yazılmaz her zaman
Bazen
Haber verilir

Erdiņ Özdemir

Şiir Hayatın Rüyasıdır

Şiirin sevinç akşamlarında
Gökkuşuğu gemisiyle
Sözcüklerden hayal gezileri
Her dizede bir keyif
Her keyifte bir şair
Şiir masamız yol alıyor,
Menzilde
Şiirin ülkesi olmayan başkenti:
" Ve bütün Kızılderililer gar şefidir."

Dadaizmin şiir penceresinde
Duru bir çocuk
Eksik şarkılı çocukların
Hüznünü bilen
Bir martı gibi
Süzüldü şiir masaya

" Her yüzde bir tabak
Şairin yüzünde
Haklı bir tabak
Bütün balıklar kıvırcık sağıdır."

Hişt
Aferin Duru sana...

Erdoğan Özdemir

Şiir Kabare

- Ayberk Çölok'un anısına -

Karşımda gece
Oturmuş
Masasında sokaklar
Beyaz takımını giyip
Anahtarları,başlayan sabaha teslim ediyor
Parıldayan güneş
Tahmin dışı hayatlar
Uyandıığımızda gördüğümüz düşler
Ve perde

Çok sokaklı
Çeketinin iç cebinde
Uyuyan bir adam
Ağzında keman efekti
Aşk anlaşılamamaktır
Anlaşılamamak aşktır şarkısını söylüyor

Hayatın epik dekorunda
Sahnelerin kaptanı
Ayberk Çölok
Sandalyeyle güreşiyor
Sandalye rol çalıyor arada
Ayberk Çölok sessiz

Gözleri kendi yüzüne bakan kadın
Lady Macbeth
Dolaşıyor
Basmane'nin derin sokaklarında
- Aslı astarı yok!
Aslı astarı yok! diye

Bir oyuncu, Yusuf
Yüzü,yorgun ince şarkılar
Burnunun üstünde Cyrano de Bergerac
Bir mezar ziyareti sonrası,
Cyrano- Neydi,ne oldu?
Yusuf- Biraz hüzünlü oldu
Cyrano- Şanssızlıklarım,şansım oldu
Ama burnumu kafamda park edemedim
Yusuf- Olsun o kadar
Roxanne bekleyen Cyrano'ya
'Havlucu' fıkrası anlatınca Yusuf
Burnunun üstünden düştü Cyrano,gülmekten

Yükselen bir meydan
Meydanın ortasında yelkenli
Yelkenlinin dümeninde koro
- Bir soru,bin sorudur
Niye şiir yazıyorsun ey şair
Söyle bize ey şair

Bir soru,bin sorudur
Şair- Gecenin ve gündüzün karoserinde
Şiir yetiştirdim hep
Hayata hesap açmak için

Ve yelkenlide çocuklar
Ellerinde dondurmalarıyla yazıyorlar
- Hiçbir savaş çocukların gözlerine bakamaz

Günüşığı siyah takımını giyip
Anahtarları koydu masaya
Masada sokaklar

Erdoğan Özdemir

Şiir Rabarba

Akşamlara dağılır çocuklar
Bir saklambaç oyununun, hangi çıkmaz sokaklarında
Başlayan kar gibi gecede, sessizlik özgürlüğü ararken
Çiçekler sabağa boyanır

Sabahın ilk saatleri
Güneş gözlerini açmış çiçekleniyor başlayan güne
İşe gidiyor güneşi unutan akşamlaşmış insanlar
Giysileri solmuş yürekleri yağmur dolu

Duvar saati
Sabahın ilk ışıklarıyla
Duvardan atlayıp
Kaçtı

Şuskun kentin
Ütüsüz caddelerinde
Gözleri görmekten körleşen bir kadın
Yaşı, bir ağacın yapraklarından çok,
Gölgesi paçasına yapışmış
Loş şarkılar söylüyor

Beyaz şemsiyesini açıp
Gözlerinde taşıdığı keman solosuyla
Bir Turgut Uyar ezgisi sundu
"İsterse otuzbeşbin keman olsun
Artık nasıl anlatabilir bu yalnızlığı"

Acelesiz bir hayat
Kullanılmamış yalnızlık
Kader sözünün r harfi vardı şiirde
Ve sen
Bir romanın 137. sayfasında kalınca
Tamamlandı şiir

Çok sokaklı
Çeketinin iç cebinde
Uyuyan bir adam
Ağzında keman efekti
Aşk anlaşılamamaktır
Anlaşılamamak aşktır şarkısını söylüyor

Kırmızı bir mendil
Kırmızı bir yara bandı
Kırmızı bir akşam yemeği

İzmir'de
Konak alanındayım
Gökyüzünde pırl pırl güvercinler
Kol saatimde telaşsız bir keyif

Kafeteryalarda aranıyor seviler

Kendi kendine dövünen şarkıların ezgilerinde
Oysa çok yakınlarda pençeler fidanları koparıyor

Yalnızlığın çıt sesi adlı gardasın
Elinde taşınmaktan usanmış bavulun
Gidiyorsun
Başka bir aşka naklini yaptırdın çünkü

Yaşlılığın ağlarına sarınmış
Kaldırımında
Kaderiyle satranç oynuyordu
Geçerken
Elini açtı
"Evlat!
Bir dize! "

Göğsünde
Kartona yazılmış
"Berduşum
Umut yok
Elli Kuruş"

Yerde para bulursan
Bana
Elmasız kalmış bir balerinin telaşını
Marketlerde satışı az yoğurtların sessizliğini
Avladığı kuşun yasını tutan bir kartalın arşivini
Getir

Yitirilmiş sinemaların
Eski sokalarında saklıdır çocukluğumuz
Selda Hanım çıkmıyor artık sokağa

Dadaizmin şiir penceresinde
Duru bir çocuk
Eksik şarkılı çocukların
Hüznünü bilen
Bir martı gibi
Süzüldü şiir masaya

Gözlerinin penceresinde Reyhan
Ekranında Rocky filmi
Elinde bir kadeh rakı
Tabağında Jaws filminin müziği

Saklambaç aşklarda yaşlandı umutlarımız
Düşlerimiz sinemalarda bırakıldı
Ne kovboylardık, bisikletsiz
Yakasız açık bir yalnızlıktı oyunlarımız
Hepimiz ağaçlarda birer çeteydik

Perdeden çıkıp hayatımıza karışmış bütün kahramanlar

Kuş bakışlı makinist
Okumadığı kitaplardan etkilenen gazozcu
Oradaydı

Yönetmen Semih Çelenk Abi
Sahneye çıkardı bizi
Dekor yoktu
Metrelerce yoktu
Ağaç vardı yalnızca
Dallarından "ah" lar dökülen

Madam Bovary çaresizce gülümsedi
- Çok ülkede çok şiirde yaşadım
Her yeni şiirde kurtulduğumu sandım
Ama
Her kurtuluşum yeni bir kurtuluşu aradı

Biten şeylerin gölgesini atıyor poşetine
Mazisini atıp kuş çıkarıyor;
Hayat ve iş arkadaşı

Bir orman
Dallarında bir piyano
Tuşlarında sözcükler
Kuş bekliyor

Yan dalda
Cesare Pavese
Kuş bekliyor

Köşede Kafka
Aynanın sırında yarattığı karaizm
"Hiçbir şey, yalnız görüntü, başka hiçbir şey,
tam bir unutuş." dizesini yudumluyor

Ömrünün son gençlik günlerinde
Şiir dinleyen avare bir kediyle
Ayakkabısını değiştirip
Gökyüzüne koşuyordu
Badanalı duvarlarda

Onlar
Hiç seyahat etmeyen kulaklarıyla
Şanki hayatın nöbetçi eczanesiydiler
Öseler yalnızlıkları bile duymazdı

Kırışmış mazimizi ütölemek
Boşunadır
Geçmişin çizgisi ütü tutmaz
Sevgilinin yüzünde başka aşklar özlenmiştir

Uykusu gelmiş dünyanın saatlerinde

Gelmeyecek sevgiliyi beklemek
Harika bir buluşmadır

-Gelmediler, gelmeyecekler
-Haklısın, dedi ayna
Tüm zamanlar ve yaşananlar buharlaştı
Hüzünler, sevinçler, yüzler silindi
Ama hepsi bende, içimde
Senin gerçeğini biliyorum
-Fotoğraf olmayan halim yaşıyor mudur acaba?
-Çok yaşlandı ve seni unuttu
Yüzyıllardır hep böyle oluyor, gördüm
Birileri hayatımıza giriyor ve gidiyor

Dilek tahtasında patron
Yaşam tahtasında tavşan
Patron ağızıyla niyet çekiyor
"Neler geldi başıma neler"
Tavşan havuç yiyor.

Acısı beyniyle tokalaştığında
Yere çöktü
Rüzgarın havaya uçurduğu
Son saman çöpünü gördü.

Savaş sonrasında...
Kuş avlamayı bıraktı
Günlük tuttu
Kuşların kanatlarında getirdiği pastayı yedi
Fareyle şakalaşıp
Kelebeklerin dansına katıldı

Ve
Çaya karıştığında
Şekerin sevinç çiğlikleri

Ve giderken gölgem
Elli altı lira borç verdi bana
Çok sevindim

Tarihler puslanıp geçti
İnsanlar, aşklar, aşksızlıklar
Çiğlikler geçti
Yalnızlıkla

Pıhtılaşan beyninin koridorlarında
Şatonun dışında dolaşan karıncaların sesleri.
Başkasız bir hayattı hiç günleri
Karanlık yağarken hiç hayatına

İlk kez hiç düşünmediği
Düşündüğü şeylere

Acılaşıp gülümsedi

Ey çekirge
Artık trenlerin de kaçtığı
Tuzaklarla dolu bu dünyada
Kafada kafasızlık yapma

" Gitmemiz gerekiyor " dedi abi şair
" Anlıyorum " dedi Beyaz Balina
Hesabı birlikte ödeyip
Çocukların hüzünlü bakışlarıyla
Mantolu vapura binmek üzere yola çıktılar

Uzaklarda
Bir tekerlekli sandalye, abisiz
Artık
Ne taşımak üstünde kimseyi
Ne su içmek istiyor

Çorapları hiç eskimeyen
ey sonsuzluğa tünemiş Hayat!
Nasılsın?

Hiç
Çay molası vermeyen
Flüt sesli hayat
Sonsuzluğa akıyor

Ve
Neydi hiç bilinmeyen
Neydi hiç bilinen
Rabarba rabarba rabarba

Erdoğan Özdemir

Talihsiz Başlanıldı

Ah Paris, Bayındır'a ne çok uzaksın

Paris'ten bir ses :
Ah Bayındır, Paris'e ne çok uzaksın.

Erdiç Özdemir

Tüp Bitti Hüseyin Abi

Bir Şairin Güncesi

Dün.
Bulutlu bir sabah
Çaya ve şiire hazırlanırken
Ansızın tüp bitti
Cüzdanim hep eksik

Tek çare
Hüseyin Abi'ye gitmek
Gittim

- Tüp bitti Hüseyin Abi
- Hoş geldin İhtiyar Abi
Bir vapur sesinin sevecenliğiyle güldü

Bugün.
Bulutsuz bir sabah
Tüp, çay, şiir

Ve
Çaya karıştığında
Şekerin sevinç çığlıkları

Erdoğan Özdemir

Umarsız Bir Kent İçin Şarkı

Akşamlara dağılır ocuklar
Bir saklambaç oyununun, hangi çıkmaz sokaklarında
Başlayan kar gibi gecede, sessizlik özgürlüğü ararken
Çiçekler sabaha boyanır

İnsanları ve sokaklarıyla
KaynaŐık bir telaş ve hüznün geride kalır
Yalnız bir Őarkıcının ezgilerinde

Sonra birden...
Umarsız bir kent kendi üstüne kilitlenir.

Erdirinç Özdemir

Viyolonsel Temalı Bir Hüzün Didem Madak

"Ölümüne de bir şiir yamar nasıl olsa birileri artık"

Cumartesi saat bir buçuk'ta
Şiirin buluşma pastanesinden
İçimizdeki kayığa doluşup
Pulbiber Mahallesi Tiyatrosu'na çevirdik rotamızı
Hayatın boş mutfaklarını içinde taşıyan
'Viyolonsel Temalı Bir Kadın' oyununun provasına

Yüzerken kayığımız
Kupa çekme aleti satan adam geçti yanımızdan
Pulbiber Mahallesi'ne geldiğimizi anladık

Yönetmen Semih Çelenk Abi
Sahneye çıkardı bizi
Dekor yoktu
Metrelerce yoktu
Ağaç vardı yalnızca
Dallarından "ah" lar dökülen

Kısa süren uzun bir oyundu
Mizansen
Hayatın acılarını sevindirmekti

Sonra
Sahneye dağılan "ah" ların toplanmasına yardımcı olduk
Tiyatrodan çıktık

Kayığımıza binerken
Semih Çelenk Abi
Zarf içinde kendi el yazısıyla
Yevmiyelerimizi verdi bize
"Güzel olan yaşadığımızdır
Bir gün öleceğimiz değil"

Erdoğan Özdemir

Yerde Para Bulursan

Söz ver!
Yerde para bulursan
Bana
Hüznü bilen sözcükler
Pasaportsuz hayaller
Flüt fikirli bir aşk
Getir

Yerde para bulursan
Bana
Elmasız kalmış bir balerinin telaşını
Marketlerde satışı az yoğurtların sessizliğini
Avladığı kuşun yasını tutan bir kartalın arşivini
Getir

Yerde para bulursan
Bana
Son tangoyu ilk tango gibi
Getir
Yaşadıklarımızdan unutmadıklarımızı
Getir
Saçları uzamış yaşayan fotoğraflar
Getir

Yerde para bulursan
Bana
Oyuncunun unuttuğu, aşkın kuytularına düşmüş replikleri
Düşen bir yaprağın ağaca son bakışını
Getir

Yerde para bulursan
Bana
Borç verir misin?

Söz mü?

Erdoğan Özdemir

Zıplayın Lütfen

Altyapı üstyapı dediniz
Kafamızı karıştırdınız
Bakın,
Ortalıkta arsa bırakmadınız
Siz, lütfen zıplar mısınız!

Estetiğin filmini yaptınız
Kaba biri olarak kaldınız
Siz de lütfen zıplayın!

Sahnelerde derin sözler söylediniz
Duymadı ki kulaklarınız hiç
Zıpla!
Pardon
Zıplar mısınız!

Derin sözleri alkışlayan siz
Yan tarafa gülerek göz attığınızı gördüm
Siz de zıplayın!

Boşluklardan bahsettiniz
Dolu dolu yaşadınız
Tamam, iyi yaptınız
Ama sizin kaderiniz de zıplamak!

En iyi güneş yağlarını kullanıp
Tarlada çalışanların
Bronzlaşmış yüzlerini kıskanan
Siz derhal zıplayın!

Kayıklar, yatlar
Küçük dalgalar, büyük dalgalar dediniz
Çok ıslandık
Siz zıplayamayacağınızı mı sanıyorsunuz!

Aşk
İnsanların yağmaladığı
Bir pastadır dediniz
Yüzünüz gözünüz pastaya bulaştı
Siz de usulca zıplayın!

Görüyorsunuz
Buralarda hava çok rüzgarlı
Bu mahallede
Pabuç pahalı
Siz isterseniz... sıvışın

Kimbilir
Belki ben de
Zıplamalıyım!

Erdoğan Özdemir